U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Elišky Cihlářové a soudců JUDr. Radana Malíka a JUDr. Jaroslava Hubáčka v právní věci stěžovatele **R. S.,** zastoupeného JUDr. Annou Belkovou, advokátkou se sídlem v Praze 8, Lindavská 785, za účasti **Ministerstva vnitra,** se sídlem v Praze 7, Nad Štolou 3, v řízení o kasační stížnosti proti usnesení Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 5. 1. 2005, č. j. 41 Az 24/2004 - 21,

t a k t o :

I. Kasační stížnost **s e o d m í t á.**

II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

III. Odměna se advokátce JUDr. Anně Belkové **n e p ř i z n á v á .**

O d ů v o d n ě n í :

Krajský soud v Ostravě usnesením ze dne 5. 1. 2005, č. j. 41 Az 24/2004 - 21, odmítl žalobu stěžovatele proti rozhodnutí Ministerstva vnitra ze dne 10. 5. 2004, č. j. OAM-21/CU-09-09-2004, jímž byla zamítnuta jeho žádost o udělení azylu jako zjevně nedůvodná podle § 16 odst. 1 písm. g) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů.

Stěžovatel podal proti tomuto rozsudku v zákonné lhůtě kasační stížnost, v níž uvedl, že napadá rozhodnutí ministerstva v celém rozsahu pro jeho nezákonnost způsobenou tím, že ministerstvo nezjistilo přesně a úplně skutkový stav věci před vydáním rozhodnutí a v důsledku toho i nesprávně právně posoudilo žádost o azyl, dále že důkazy, které si ministerstvo opatřilo pro rozhodnutí, nebyly úplné a nemohlo tedy správně usuzovat na skutkové a právní otázky, které pro své rozhodnutí potřebuje zodpovědět, a že rozhodnutí nevyplývá ze zjištěných podkladů, tj. není zde logická vazba mezi rozhodnutím a podkladem pro ně, čímž byly porušeny § 3 odst. 4, § 32 odst. 1, § 34 odst. 1 a § 46 zákona č. 71/1967 Sb., ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“). Svá tvrzení odůvodnil odvoláním se na názor uvedený v čl. 53 a 43 Příručky k postupům a kritériím pro určování právního postavení uprchlíků, vydané Vysokým komisařem v lednu 1992 v Ženevě (dále jen „Příručka“). Z uvedených důvodů navrhl, aby Nejvyšší správní soud napadené usnesení zrušil a věc vrátil krajskému soudu k dalšímu řízení a přiznal kasační stížnosti odkladný účinek.

Nejvyšší správní soud se kasační stížností zabýval nejprve z hlediska splnění podmínek řízení, neboť pouze v tomto případě může být kasační stížnost soudem meritorně projednána.

Protože kasační stížnost měla vady spočívající v tom, že neměla zákonem předepsané náležitosti, byl stěžovatel usnesením krajského soudu ze dne 24. 8. 2005, č. j. 41 Az 24/2004 – 45, vyzván, aby ve lhůtě jednoho měsíce ode dne doručení tohoto usnesení prostřednictvím ustanoveného zástupce doplnil kasační stížnost tak, že uvede důvody kasační stížnosti podle § 103 odst. 1 s. ř. s. Současně ho poučil, že nebude-li tento nedostatek v uvedené lhůtě odstraněn, bude kasační stížnost odmítnuta. Toto usnesení bylo právní zástupkyni stěžovatele doručeno dne 30. 8. 2005. Ve stanovené lhůtě právní zástupkyně stěžovatele nereagovala a kasační stížnost požadovaným způsobem nedoplnila.

Podle § 106 odst. 1 s. ř. s. musí kasační stížnost kromě obecných náležitostí podání obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu rozhodnutí bylo doručeno. Ustanovení § 37 platí obdobně.

Stěžovatel sice v kasační stížnosti výslovně uvedl, že kasační stížnost podává z důvodu nezákonnosti správního rozhodnutí, ale žádným způsobem tyto důvody nespecifikoval a nekonkretizoval. Pouze v obecné rovině namítal, že ministerstvo při projednávání jeho žádosti o azyl porušilo § 3 odst. 4, § 32 odst. 1, § 34 odst. 1 a § 46 správního řádu a odvolal se na čl. 53 a 43 Příručky, aniž by ke svým tvrzením uvedl konkrétní argumentaci. Bez bližší konkretizace však nelze stěžovatelem uvedené důvody podřadit pod žádný z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. V této souvislosti Nejvyšší správní soud poukazuje i na tu skutečnost, že napadeným usnesením byla žaloba stěžovatele odmítnuta, a proto by mohl Nejvyšší správní soud toto rozhodnutí přezkoumat pouze z hlediska jeho zákonnosti ve smyslu § 103 odst. 1 písm. e) s. ř. s.

Skutečnost, že podání neobsahuje zákonem požadované náležitosti, brání věcnému vyřízení kasační stížnosti. S ohledem na to, že stěžovatel ani na výzvu soudu nedoplnil důvody kasační stížnosti, Nejvyšší správní soud jeho kasační stížnost podle § 46 odst. 1 písm. a) ve spojení s § 120 s. ř. s. odmítl, protože nejsou splněny podmínky řízení a tento nedostatek nebyl přes výzvu soudu odstraněn.

O stěžovatelem podaném návrhu, aby byl kasační stížnosti přiznán odkladný účinek podle ustanovení § 107 s. ř. s. Nejvyšší správní soud nerozhodl, protože věc byla vyřízena přednostně v souladu s ustanovením § 56 ve spojení s § 120 s. ř. s.

Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o ustanovení § 60 odst. 3 ve spojení s § 120 s. ř. s., podle kterého žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

Podle § 35 odst. 7 s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s. zástupci stěžovatele, který mu byl soudem ustanoven k ochraně jeho práv, hradí hotové výdaje a odměnu za zastupování stát. V dané věci však Nejvyšší správní soud zástupkyni stěžovatele odměnu za zastupování nepřiznal, neboť nesdělila soudu, jaké úkony v tomto řízení vykonala, a ani z obsahu soudního spisu nevyplývá, že by vykonala nějaký úkon právní služby, za který náleží odměna podle vyhlášky č. 177/1996 Sb., ve znění pozdějších předpisů. Zástupkyně stěžovatele dokonce ani na výzvu soudu nedoplnila kasační stížnost o konkrétní důvody, pro něž je

rozhodnutí krajského soudu napadáno, a to i přesto, že byla soudem poučena o tom, že nebude-li uvedený nedostatek odstraněn, kasační stížnost bude odmítnuta.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 14. listopadu 2005

JUDr. Eliška Cihlářová
předsedkyně senátu